

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 220.

V Ljubljani, v ponedeljek 26. septembra 1898.

Letnik XXVI

Mi ne odnehamo!

Sklep katoliško-narodne stranke od četrtka imel je doslej te posledice, da so slovenske zadeve na mah prišle vsredišče parlamentarne situacije.

To je zasluga katoliško-narodne stranke, ki je s svojim možatim, ravno v pravem trenutku storjenim sklepom odločno vrgla staro šablono slovenskega politikovanja — beračenja pri raznih ekscepcijah — v koš in nastopila kot resen činitelj političnega položaja.

Toda takoj moramo izreči z vso odločnostjo: Na obljube ne damo počenega groša več.

Preveč smo se pustili »slepiti« od raznih ekscepcij, nego da bi lepe besede pri nas imele še kako valuto. Vedno so lepim obljubam sledila baš nasprotna dejanja. Iz tega izvajamo konsekvenco: Obljube niso nič, dejanje vse.

Vodstvo katoliško-narodne stranke se je večeraj zopet posvetovalo o položaju ter soglasno sklenilo, vztrajati pri svojem sklepu od četrtka.

To je jedin pravi odgovor na lepe besede zadnjih dni.

To je pa zlasti jedino pravo stališče resnične ljudske stranke, ki ne more in ne sme nikdar prevzeti odgovornosti za take nagodbene predloge, kakoršne je dogovorila naša vlada z ogersko. Naše ljudstvo omaguje pod težkimi bremenami — sedaj naj pa še naprej plačuje milijone in milijone za mažarsko oholost in židovsko-mažarski šovinizem. Nikdar tega katoliško-narodni poslanci ne bodo privolili.

Če hočejo drugi slovenski poslanci to odgovornost prevzeti — slobodno jim. Katoliško-narodna stranka pa si umije svoje roke.

O situaciji.

Kakor strela z jasnega udaril je znani sklep vodstva kat.-narodne stranke v parlamentarne kroge. Vse je skočilo kvišku od ministerskega predsednika doli do zadnjega zakulisnega politika. Izvršujoči komite in parlamentarna komisija desnice sta se tudi zganila in »slovenska aféra« je dala povoda dolgotrajnim debatam v teh dveh korporacijah in intenzivnim razgovorom med grofom Thunom in slovenskimi odnosno hrvatskimi poslanci, vzlasti g. Povšetom kot načelnikom »Slov. kršč.-nar. zveze«. Vse teh razgovorov nam še ni znan, le toliko smo izvedeli, da je zopet lepah besed in obljub deževalo in da se baje že danes položaj — menda za vlado — razjasni. Vsekako je sumljivo poročilo »Politike« z dne 24. t. m., ki o prvem vtisu te senzacionalne vesti v desničarskem izvršujočem komiteju poroča, da je med posvetovanjem grof Palfy dobil večerni list »Vaterlanda« s telegramom o sklepu vodstva katol.-nar. stranke, da je ta telegram prečital in da se je potem od vseh strani posl. Povšeta interpelovalo, kaj je v telegramu resnice. Posl. Povše je nato po poročilu »Politike« izjavil, da se je tudi on dotične seje vodstva kat. nar. stranke vdeležil, da pa je pred sklepom seje odpotoval na Dunaj; toliko pa da zamore zagotoviti, da se dotični sklep njegovih strankarskih tovarišev glasi drugače kakor »Vaterland« poroča; da je konservativna slovenska stranka namreč sklenila, da naj se »slov. kršč. narodna zveza« pozove, da desničarsko zvezo, ki se smatra za vladno majoriteto, zapusti.

Temu nasproti konstatujemo, da je poslanec Povše dotični seji vodstva katoliško-narodne stranke prisostvoval in predsedoval do konca, da se je še le po dovršenem posvetovanju in sklepanju odpeljal na

Dunaj in da je bil sklep prav isti, kakor ga je priobčil »Vaterlandov« telegram. Toliko resnici na ljubo.

Zdi se nam pa, da iz tega poročila »Politike« in iz cele situacije smemo sklepati, da je slovenska delegacija zopet na najboljšem potu, da jo vlada zopet — za nos zvodi. Zdi se nam, da nekateri naših poslancev še vedno nočejo spoznati, da ta vlada za nas nima drugega, nego polna usta lepah besed, v rokah pa trikratpleten bič.

Vodstvo katol.-narodne stranke se je radi tega sinoči zopet zbralo v posvet in je po daljši debati, v kateri se je politični položaj od vseh strani razmotrival, konstatiralo, da se od zadnjega sklepa sem v našem položaju ni nič izpremenilo, in je vsled tega soglasno sklenil, da svoj sklep z dne 22. t. m. v cellem obsegu vzdržuje in da od svojih zastopnikov na Dunaju pričakuje, da ga nepremično izvrše.

Upamo, da ostanejo naši poslanci trdi, neizprosni možje, da jih ne ganejo nobeni lepi in prijazni pogledi ministrov in ne prijateljski stisk rok, da nepremično vztrajajo na svojem stališču, dokler ne bomo videli — dejanj.

Mažarsko klativiteštvo.

Pred nedavnim smo brali v mažarskih časopisih o nekem čudnem podjetju, ki nam najbolje dokazuje, kam goni ljudi mažarska pogoltnost in kako je že vzkipek mažarski šovinizem. Mažari sanjajo o naselbinah v tujih zemljah; hočejo posnemati druge evropske narode v tem pogledu. Našel se je namreč neki Soliman Inger, bivši avstrijski častnik in kasneje klativitez na dalekem iztoku, ki se je ponudil mažarskeji vladi, da je

LISTEK.

Custos, quid de nocte!

Živela resnica!

(Konec.)

Torej vsa slovenska kri, ki je v par stoletjih kar v potokih tekla »za krst častni in svobodo zlato«, — da se izrazim z narodno pesnijo, — vsa ta po nedolžnem prelita kri je tekla — za denar, nikakor pa ne za vero in svobodo. To je dognal in dokazal »Slov. Narod« in za to moramo verovati, kakor bi bilo pribito. S tem je končana vsa slovenska, jugoslovanska slava, vse veleslavne hrvaške in srbske narodne pesni, oprevajoče to krvavo, prežalostno dobo, so potem takem le — hinavščina! Zato svarilo: »Ne delajmo se boljših nego smo, ker se smešimo s tem!« — Naši možje »so se borili s Turki ne iz navdušenja, temveč ker so bili prisiljeni«. Slovenci kot miroljuben, pošten narod res še nikoli niso nikogar napadali, najmanj pa Turke, ker so jih že itak čez glavo siti bili, a sedaj jim v zahvalo očitati, da so se borili le »prisiljeni«, to je

barbarska surovost in neznačajnost. Jedno najlepših kreposti slovenskega ljudstva »miroljubnost« proglašati sedaj kot bojazen, filisterstvo in hinavstvo, to je taka brljuzga v pošten, nedolžni obraz našega naroda, da jednake gotovo še nidoživeli! S tem pluje »Narod« svojemu lastnemu narodu, svoji domovini v obraz prav po čifutsko, katerih predniki so Izveličarja zapljuvali in ga po obrazu bili.

Ako je torej res, da vsi oni krščanski junaki, ki so izkrvaveli na bojišču za vero in svobodo, niso drugega kot hinavci, in se mi smešimo, če jih slavimo, in če je res le poganska doba slovenska imela prave junake, potem naj nam jih veleučeni »Narodov« zgodovinar našteje in določno opiše, ker doslej nam vsi naši zgodovinarji o tem niso znali in mogli veliko povedati, zlasti pa ne dobrega.

Iz vsega tega se le razvidi odkrita srčna želja dopisnika »Sl. Kr.«: boljše je, da zatajimo vse svoje junake, vso svojo slavno preteklost, nego da bi se v tem poslavlila katoliška cerkev med nami po svojem velikanskem, blagodejnem vplivu. Z drugimi besedami: Obrnimo se od krščanstva,

v katerem nam ni nič dobrega iskati, in iščimo svoje sreče v blaženem — poganstvu!

Boj za luteranizem med Slovenci se imenuje »boj za pravico«, in ta boj se mora zapisati z zlatimi črkami v zgodovino, ker »s tem bojem bi se Slovenci z umom rešili pijavke (katoliške cerkve)!« »Narod« pravi, da se je tedaj slovensko ljudstvo z dušo in telom zavzelo za »svetle« luteranske ideje. »V teh časih rodila si, slovenska mati, vrlega moža, moža s toplim čutom in poštenim srcem, Primoža Trubarja Najboljši možje (apostatje) so morali zapustiti domovino . . .«

Istina je, da so bile tedaj žalostne razmere v katoliški cerkvi tudi na Slovenskem. Mnogo izprijenih duhovnikov je odpadlo k luterizmu in ti so širili svoje zmote med ljudstvo. »Narod« pravi, da so bili to »najboljši« možje; in med »najboljšimi« je bil »najboljši« Trubar, jedino le zato, ker se je prvi pobabil. Našim liberalcem so torej najboljši duhovniki apostatje, ker so sovražniki katoliške cerkve, najslabeyši pa so oni, ki vestno vrše svojo nalogo, kakor je bil n. pr. škof Hren, ki je to gnjusobo iztrebil iz slovenskih cerkvâ in iz domovine.

pripraven osvojiti Somali zemljo v Afriki ter jo predati v last mažarske državi. Premda so tega Solimana Ingra nekateri kmalu prepoznali kot klativiteza, vendar je znal s svojim zgovornim jezikom omamiti nekoliko bogatih bankirjev in celo ministra trgovine in prometa Danijela, da so ga podprli v osnovanem podjetju. Uradni časopisi sicer zatrjujejo, da minister Danijel ni imel nič opraviti s tem človekom, vendar javno mnenje drugač sodi ter se celo zatrjuje, da je sam minister poskrbel, da je ekspedicija v Somalzemljo dobila zato pripravljen parobrod na Reki. Pravijo, da je minister Danijel poslal svojega pooblaščenca s to ekspedicijo. 29. junija je društvo odplulo iz Reke in 18. julija prispelo v Dougareto na Somali zemlji. S tem se je tudi to podjetje končalo, in sicer prav sramotno, kajti zdaj se je pokazalo, da je Inger le z lažjo namamil denarno gospodo v svojo mrežo. Preslepil jih, ko jim je pripovedoval, da je izvoljen na Somali zemlji za kralja in da ga bode dočakalo štiri tisoč somalskih velikašev ter ga odpeljalo v njegovo novo afrikansko prestolnico. V Dougareti pa ga je v resnici dočakal le angleški konzul Herold, ki mu je zabranil spustiti se na suho. In ko je hotel na drugem mestu na suho, preprečil je to francoski konzul.

Med tem so s parobroda pobegnili njegovi spremljevalci ter prosili francoskega konzula, da jih reši pogina, ker bodoči kolonijalni guverner mažarski ž njimi ravna odveč nečloveško. Francoski konzul zares reši nesrečneže, dočim je mažarski klativitez pobegnil v Aden. Tukaj je začel iznova snovati o novej ekspediciji. Našel je še nekoliko za kolonije oduševljenih Mažarov, ki so začeli zopet zbirati denar za tega klativiteza.

Neki dr. Kifiatis se je zavzel za nove ekspedicijo ter zbral pri prijateljih do 100.000 gld. — Toda zadaj je posegla vmes tista vlada, ki je s početka sama podpirala to sleparstvo, ter denar konfiscirala. Brž ko ne se je zbala, da se iz vsega tega ne bi izcimile kakšne diplomatske neugodnosti, kajti vse tri države, ki imajo v teh krajih Afrike svoje naselbine, namreč Angleška, Francoska in Laška, gotovo ne bi trpele, da se podpira takšno klativiteštvo, ki je podobno vznemirjati naselbine njihove. Tako je Solimana Ingra kolonijalno podjetje sramotno propalo.

Ta pojav je za mažarske društvene in politične odnose vrlo pomenljiv. Nedavno smo v enem članku opisali, kako se na Ogerskem množe poneverjenja in kako gine v prebivalstvu čut za poštenje in pravičnost. Če nisi blizu blaganj, moraš si pomagati pa na kak drug način do denarja, da moreš udobno živeti. In kakor po navadi radi nemarnosti oblasti nepoštenjaki skoraj vsi uidejo zasluženi kazni, tako se najde med občinstvom vedno dosti takih, ki verujejo sleparjem kakor je zgoraj opisani Inger. Najžalostneje pa je pri vsem tem, da se da zaplesti v take sleparije celo vlada, to pa vse le iz mažarskega šovinizma, kateri je v novjšem času prav izboren plašč, s katerim se pokriva vsa prava golota ne-

vrejenih mažarskih odnošajev. Hočejo imeti naselbine, a doma nočejo vrediti važnih socialnih vprašanj.

Kmet in delavec propadata, a mesto da jim država pomaga, duši vsako agitacijo za zboljšanje tega žalostnega stanja s silo. Mažarom še ni treba naselbin, imajo še zadosta zemlje doma, toda pravično jo je treba razdeliti, a neplodne kraje spremeniti z državno podporo v rodne. Za neumna in brezkoristna podjetja se troši denar, a celi kraji leže na južnem Ogerskem, na Hrvatskem in v Slavoniji pod vodo. Koliko krasne plodne zemlje bi se dalo pridobiti z vrejevanjem rek in usuševanjem močvirjev. Toda za to se ne najde nikdar denarja v državnih blagajnah.

Taka podjetja ne povzdigujejo mažarskega imena med inostranimi narodi. Trgovine iščejo po naselbinah, a doma se branijo sezidati železnice, ki bi razvile trgovino v velikem obsegu na domačih tleh. Omenimo le železnice iz Sarajeva v Splet, proti katerej so se Mažari tako dolgo protivili, dokler je niso preprečili. Isto tako ne mislijo na železnico skozi gornjo Hrvatsko na Ogersko; toda ne dajo jo, ker bi se zvezala Hrvatska z Dalmacijo.

Tako delajo Mažari doma, na zunaj pa se hočejo šopiriti kot velevlad; hočejo posnemati Angleško, Francosko in druge kolonijalne države, a nimajo za to niti sposobnosti, niti sredstev, ne glede na to, da jim vsega tega tudi ni nič treba, da pa le škoditi jim more, ker pri tem zanemarijajo svojo državo, a posebno še Hrvatsko, ki od mažarskega šovinizma trpi ne samo v narodnostnem in državnopravnem pogledu, nego tudi še posebno v gmotnem. Pravijo, da je mažarski narod viteški narod; sodeč po najnovejših pojavih gine pri njih pravo viteštvo, če ga je sploh kedaj kaj bilo, širi se pa klaviteštvo v raznih oblikah, ki razjeda življenjsko moč narodov ter ga mora upropastiti, če si ne najde kmalu leka za to nevarno bolezen.

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. septembra.

Kriza v desnici, ali prav za prav kriza v slov. krščansko-narodni zvezi je povod raznim dunajskim listom za vsestranska razmotrivanja. — Sklep, ki so ga storili minuli teden naši državni poslanci, je provzročil veliko presenečenje posebno v vladnih krogih in že v soboto je storil grof Thun vse potrebne korake, da odvrne, ako le mogoče, pretečo nevarnost. Začel je, kakor njegovi predniki, obljubljati zastopnikom Slovencev vse mogoče in nemogoče stvari, toda kaj ko ni mogel dobiti takoj konečnega odgovora in bo odločilen v tem oziru današnji sklep slovanske krščansko-narodne zveze. Vladni listi pišejo navidezno zelo optimistično in se nadjajo, da se kriza poravna čim preje brez vsake zle posledice. Upajo celo, da se umirijo slovensko-katoliški poslanci, ako jim grof Thun obljubi par drobtinic, in potem je itak vse v redu. Drugi listi sodijo že

bolj pesimistično, vendar pravijo tudi ti, da klub kot tak še ostane v desnici in izstopijo iz njega morda le kranjski poslanci ter odloži (?) dr. Ferjančič čast drugega podpredsednika. Najmanj številni so pa seveda taki, ki pričakujejo razpad kluba in potem tudi desnice, kar bi bilo seveda najusodnejše za Thunovo vlado. Strogo oficijozni listi pa imajo drugo vzvišenejo nalogo. Pisati morajo o velikih važnih nalogah, ki čakajo rešitve v državnem zboru ne glede na nagodbene predloge. Novi davek na sladkor, povišanje plač državnim slugam, lokalnoželezniški zakon, trgovinska pogodba z Japantom, pred vsem pa državni proračun za tekoče leto. Državne koristi in blagor prebivalstva se polaga na srce ljudskim zastopnikom in jih roti, naj skrbje za delavnost parlamenta. Res težko nalogo so prevzeli oficijozni listi.

Parlamentarne vesti. Danes dopoldne pred otvoritvijo državnega zbora se snidejo v posvet o splošnem položaju skoro vsi državnozbornski klubi. Slovansko krščansko-narodna zveza ima svojo sejo, kot že objavljeno, dopoldne ob 9. uri, na deseto uro pa so napovedane seje katoliške ljudske stranke in slobodne nemške zveze; v soboto so zborovali socialno-demokratski poslanci in krščansko-socialna zveza, včeraj pa češki in poljski klub ter nemško-ljudska stranka. Zastopniki konservativnega veleposestva zborujejo danes popoldne po prvi seji poslanske zbornice. — Poslancem vseh desničarskih klubov je naročeno, naj se prve in druge seje poslanske zbornice, danes in jutri, vdeležijo polnoštevilno in vstrajajo do konca seje. Ta poziv velja posebno za jutrajšnjo volitev zborničnega predsedstva. — Zadnje seje parlamentarne komisije desnice so se vdeležili poleg ministerskega predsednika nastopni delegatje: člani predsedstva dr. Fuchs, dr. Ferjančič in Lupul, zastopniki slov. kršč. narodne zveze Povše, dr. Perić in Spinčič, zastopnik konservativnega veleposestva grof Palfy, za centrum grof Falkenhayn, za katoliško ljudsko stranko baron Dipauli in dr. Ebenhoch, za češki klub dr. Engel, dr. Fort, dr. Blažek, dr. Pacak, Janda in dr. Stran-sky, Poljake so zastopali vitez Jaworski, vitez Bilinski, grof Dzieduszycki in vitez Abrahamowicz, Rumune pa dr. Popović. Seja parlamentarne komisije se nadaljuje danes popoldne ob 5. uri.

Socialni demokratje proti obstrukciji. V sobotni seji socialno-demokratske parlamentarne zveze sklenili so zastopniki te stranke, da se v sedanjem zasedanju ne bodo udeleževali obstrukcije. Naglašalo se je namreč, da bi nadaljna obstrukcija pomagala le vladi iz sedanje zagate, ker bi brez parlamenta sklenila nesrečno nagodbo z Ogersko. Strank v večini bi zato ne zadela nikaka odgovornost. Ravno tako bi vlada brez vsake ovire lahko izvedla povišanje užitninskega davka. Vsled tega zveza izjavlja, da je v sedanjih razmerah obstrukcija velika politična napaka, kateri se treba izogniti in z vso silo delati na to, da se prične redna razprava o nagodbenih predlogah in njih naravna odklonitev. Ako bi pa to nikakor ne bilo mogoče, oddati mora socialno-

Ko bi slovensko ljudstvo res že po značaju se nagibalo k luteranstvu, moralo bi se v par letih vse poluteraniti, ker je gledalo toliko slabih zgledov »najboljših mož«. A istina je, da je plemstvo in meščanstvo na Kranjskem res zelo odpadalo kakor drugod; a na kmetih se je priprosto ljudstvo po večini držalo svoje stare vere, pregnalo apostazirane dušne pastirje in se brez dušnih vodnikov držalo starih navad. Zato Trubar sam toži nad trdovratnostjo in »papističnim vražarstvom« svojih rojakov. Ko je škof Hren hodil po deželi in spreobračal ljudi, dovršil je to delo v par letih. Na kmetih je bilo ljudstvo še vedno vsaj v srcu katoliško in je z veseljem vsprejelo nove dobre katoliške dušne pastirje; le v mestih in trgih je semtertje zadel na kak odpor. O nekaterih apostaziranih duhovnikih je znano, da jih je ljudstvo samo pobilo do smrti, ker so jim hoteli krivi nauk vsiliti.

Iz tega pač sledi, da je naš narod po svojem značaju katoliški, ne pa luteranski. In uprav to se kaže tudi še sedaj, ko se kljub tolikim spletkam in lažem le še vedno tesneje oklepa sv. katoliške cerkve.

Trubarja in njegove tovariše apostate slaviti kot narodnjake je uprav isto, kakor če bi mi

»Narod« in njegove oprode slavili kot goreče katoličane. Kakor bi se ti spoštljivo zahvalili za tak »zaslužen« poklon, tako bi se tudi Trubar smejal, češ, če me hočete imeti kot narodnjaka, pa me imejte! — Pojdite, pojdite s takimi čenčami! Trubar je bil tak narodnjak, da bi nikoli ne vzel v roko peresa, ko bi le brez njega mogel Slovence poluteraniti. In ko bi ga vprašali, hoče li žrtvovati svojo slovensko narodnost za nemštvo z luteranizmom vred, pritrdil bi brez pomisleka z največjim veseljem.

Pisali bi lahko še zelo mnogo o tem; a tukaj ni mesto zato. Uprav v to svrhu pa, da pride enkrat cela resnica na dan, hočemo dati na svetlo slovensko kulturno zgodovino, katere se naš liberalni tabor tako zelo boji že iz daleka. Kaj še le bo, ko se prikaže na dan! »Narodu« dajemo praktičen svet, naj se on potruži, da nas prekosi s tem delom. Mi je bomo dali na svetlo za njim in bomo vse, kar bo verodostojnega povedal, upoštevali. Mi se bomo, sestavljajoči kulturno zgodovino, držali navodila papeža Leona XIII., da zgodovinar se ne sme predrzniti zapisati kako laž, a tudi se ne ustrašiti pred resnico, naj bo prijetna ali neprijetna, ker katoliški cerkvi se ni treba bati nobene resnice. Da se pa

resnica prav spozna, bomo tudi mi poslušali oba zvona. Tudi »Slovenski Narod« nam bo globok vir za najnovejšo našo zgodovino, ki je, kakor sam pravi — osvobojenje iz katoliških spon! — Menimo, da »Narod« proti temu ne bo protestiral. Če pa vender-le že sedaj protestira in kleveta, kaže se, da najbrže nima do cela mirne vesti. Sluti namreč, da njegov portrét v skupni sliki celega naroda od začetka do sedaj, v primeri z drugimi slovenskimi obrazi ne bo posebno lep. Kakšen bo, to si seveda sam lahko misli. Mi pa porečemo: »Ex ore tuo te iudico!« Kar se je zgodilo, pisalo in govorilo, to je vse pač preteklo, a pozabljeno se ni in tudi ne bo. Zato torej iz samega strahu »Narod« že sedaj besni, ker vé, da bo njegova pristna slika med drugimi junaki kakor — moderni Terzites med Slovenci, o katerem pripoveduje Homer »kak dére se Terzites, najgrši grških trum«.

»Narod« prorokuje o kulturni zgodovini slovenski, katero namerava dati na svetlo Leonova družba: »To bo zopet književna — cvetka!«

Ali bo »cvetka« ali ne, tega mi sami še ne vemo. To pa prav dobro vemo, da bo za »Slov. Narod« in njegove trabante — pekoča kopri-
B.

demokratski klub jasno in določno izjavo proti obnovitvi nagodbe mej Avstrijo in Ogersko. Seveda se je mej počitnicami nabralo tudi dovolj drugega gradiva za novo »krepko« zatožnico skupnega ministerstva in razne druge nujne predloge.

Žumberško vprašanje. O tej zadevi, ki se že stoletja vleče po zgodovini avstrijske monarhije, objavlja ogerski korespondenčni urad po dolgem prestanku zopet neko novo vest. Ogersko-hrvatska državna komisija, obstoječa iz dvornih svetnikov Radovinac in Taray ter deželnega arhivarja dr. Bojničiča, bivala je pred kratkim v žumberškem okraju, da na licu mesta poišče kraj na kranjsko-hrvatski meji, kjer je nekdanji kranjski grad Žumberk. Od določitve tega mesta je po izreku komisije odvisna rešitev tega pravnega vprašanja. Komisiji se je res kmalu posrečilo najti sledi tega gradu in pod vodstvom okrajnega inženjerja Križanića so jeli takoj razkopavati. Našli so temeljni zid gradu Žumberk, ki popolno soglaša z načrtom, kakor ga je izdelal leta 1639 cesarski inženjer Pieroni. Grad je stal tik kranjske meje na gori Ravni Valovi nad skalnato jamo Pugana Jama 780 metrov nad morjem. Na ta način je zmagala ogersko-hrvatska komisija nad trditvami avstrijsko-kranjske komisije in preporno vprašanje bo najbrže rešeno v najkrajšem času na korist Hrvatske. Zagrebški listi poročajo o velikih ovacijah, ki jih je priredilo tem povodom žumberško prebivalstvo ogerski komisiji. Na ljudski veselici odposlala se je cesarju udanostna brzojavka, v kateri prebivalstvo izraža radost nad popolnim zdinjenjem s Hrvatsko.

Revizija Dreyfusove afere. Komisija pravosodnega ministerstva, ki se je po obstoječih določbah morala pečati z Dreyfusovo afero, predno je ministerski svet storil kak definitiven korak, je v soboto dognala potrebno preiskavo in sklepala o vprašanju, ali naj se uvede nova preiskava ali ne. Sklep pa je pokazal, da oboževalci Dreyfusovi in Zolini nimajo sreče pri tem svojem podjetju. Mesto jasnosti je povzročil sklep novo zmešnjavo. Izmed šestih članov glasovali so namreč trije za in trije proti reviziji, pa tudi sicer se je komisija izjavila nepovoljno o reviziji. V ministerskem svetu, kateremu je bil že včeraj znan osodepoln sklep, je zavladovala največja zmešnjava. Najbolj je to seveda bolelo Brissona in njegove zveste, ki je računal na vse drugo preje, nego na tak sklep pravosodne komisije. Vsled splošne razburjenosti in pa vsled tega, ker sta bila odsotna ministra Peytral in Viger, ministerski svet ni sklepal o tej zadevi, za katero bo sedaj odgovoren v polni meri le on sam, ampak se bo sošel danes popoldne k dotični osodni seji. Pa še nekaj drugega je, kar je oviralo Brissonov kabinet, da ni takoj izrekel svoje sodbe. Včeraj se je namreč v Parizu vršil shod, ki ga je sklical Dérouléde. Ministerski svet se je pa bal političnih demonstracij, ki bi v slučaju sklepa gotovo ne bile izostale. To dejstvo kaže, kako zelo se majo stolec Brissonovemu kabinetu. Politična kriza je v Franciji dosegla vrhunec, konečno odločitev bo pa zapečatil današnji sklep.

Sprememba v kitajski vlad. Zadnje dni minulega tedna poročali so razni listi toliko novic o spremembah na cesarskem dvoru v Peking, da se konečno že ne more presoditi, kaj se je prav za prav zgodilo. Res je samo to, da sedanji cesar ni več vladar Kitajske in da je zopet na krmilu stara cesarica, njegova mati, in da je Li-Hung-Čang postal zopet prvi svetovalec na dvoru v Peking. Pokopane so s tem torej vse prenosne, ki jih je nameraval izvesti »napredni« cesar. Kako je prišlo do tega in ali je sploh še pri življenju cesar sam, ni gotovo. Z jedne strani se zatrjuje, da se je cesar z drugimi dvorniki in višjimi uradniki poklonil cesarici, drugi trdijo, da je bil tedaj že mrtev. Glede tega torej ni nikake gotovosti. Bolj znani pa so vzroki, ki so pospešili to nenadno spremembo. Vse kaže, da je na kitajskem dvoru zmagala Rusija s svojim vplivom nad vplivom Anglije in Japana, ki sta si vedela pridobiti popolno zaupanje cesarjevo in svojedobno tudi dosegla, da je bil odslovljen Li-Hung-Čang, ki se splošno smatra za poslušno orodje ruske vlade.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 26. septembra.

(Bogoslovne šole v ljubljanskem semenišču) se prične 1. oktobra. Oglaševanje je dan poprej.

(Pastoralna konferenca za dekanijo Ljubljano in okolico) je v sredo 28. t. m. v semeniški dvorani ob desetih dopoldne.

(Imenovanje.) Po Ljubljani se govori, da je poslanec dr. Ferjančič imenovan ministerijalnim svetnikom. Koliko je resnice na tej govorici, nam ni znano.

(Slovensko gledališče.) Zadnja predstava v nedeljo zvečer se je obnesla jako dobro. Gledališče je bilo skoraj prenapolnjeno. »Jurčkove sanje« je narodna igra, ki je za ljudstvo res primerna. Snov je vzeta iz priljubljene ljudske pravljice o kralju Matjažu, vmes pa so vpletene jako dobro in sanjam primerno razne epizode iz realnega življenja, ki imajo vse jedno smisel, katero izreče koncem igre Jurček: da ne obstoji sreča v bogastvu in izobilju, marveč v skromnem, tistem življenju, ki je napojeno s pravo ljubeznijo. Igra ima torej vse znake dobre ljudske igre. — Igralo se je jako dobro. Gosp. Vl. Housa je predstavljal Jurčka neprisiljeno, popolnoma naravno; njegova komika ima pristen, svež značaj, zato je v najnavadnejših gestah zanimiv in prikupljiv. Vloga naivnega Jurčka je kakor navlašč zanj, tako da je koncem igre, ko postane Jurček resen, vendar le preveč komična prikazen. Jako dobro sta igrali g. J. Polakova in g. Danilova. G. Polakova je že znana v sličnih vlogah, kjer je treba naivnosti in pristne ženske nagajivosti in seveda tudi malo plesu. Vloga gospe Danilove pa je bila res originalno izvedena. Tako globoko še ni prodrla v svojo vlogo, kakor je v sinočni predstavi. Istotako so igrali dobro gđc. Slavčeva in gg. Inemann, Prejac, Verovšek. Posebej pa nam je pohvaliti g. Lovšina v vlogi Janezka, kmečkega sina. — Veseli nas, da se igra za ljudstvo tudi umetnosti primerno in realno, ne kakor druga leta, ko so se na odru samo norci brili, tako da je bil oder skoraj cirkuzova arena.

(Iz Novega Mesta.) Grede v Šent-Jernej birmovat se je ustavil presvetli vladika Anton Bonaventura v prošnji, kjer je dobil starega prijatelja in znanca veleučnega vseučilišnega profesorja dr. Fr. Stanonika, ki biva v Novem Mestu nekaj dni kot gost prošta dr. Elberta. V spremstvu g. prošta je šel vladika pogledat tukajšnjo jetnišnico in je obiskal v njej jetnika Režka, ki je pri zadnjih porotnih obravnavah bil obsojen k smrti zaradi znanega umora v Gorjancih. Ta obisk je napravil na jetnike globok vtis. Po obedu v prošnji se je Presvetli odpeljal v Šent-Jernej v spremstvu mil. g. prošta in P. Ladislava Hrovata. Sprejem v Šent-Jernej je bil sprelep.

(† Cesarica Elizabeta.) V spomin na preblago vladarico avstrijsko povodom Nje žalostne smrti slovenski mladini sestavil Jakob Dimnik, učitelj v Ljubljani, založil J. Giontini, knjigotržec. — To je naslov ravnokar izišli osobito šolski mladini namenjeni knjižici, katera ima na naslovni strani in na ovitku natisnjeno doprso podoba Nj. Veličanstva avstrijske cesarice. Vsebina ima 19. oddelkov, kateri vsi opisujejo življenje pokojne cesarice od nje rojstva, do tragičnega umora v Genévi in slovesnega pokopa na Dunaju. Opisano je tudi žalovanje v Ljubljani, nadalje so priobčeni izrazi sožalja, katere so pisмено ali telegrafično javili Nj. Veličanstvu cesarju Fran Josipu I. Njega Svetost sv. oče Leon XIII., ruski car in carica, nemški cesar in italijanski kralj; za sklep pa je natisnjena cesarjeva zahvala svojim narodom. — Knjižica velja 15 kr., 100 kom. gld. 11.25.

(Bogata jablana.) Z Dobrave pri Kropi se nam poroča: Danes so na tukajšnjem župnijskem vrtu obrali srednje veliko jablano, ki je donesla polnih 16 mernih okusnih, lepih jabolk. Vsak se je začudenjem oziral na drevo, ki je imelo več sadu skoro, kakor peres. Zato je bilo po drevo tudi nekako ponosno, ker si je samo na vrhu nadelo krasen cvet! Torej povsodi nekoliko bahatosti. Pa naj ima to veselje pridno drevo, saj je doneslo cvet in sad v letošnji lepi jeseni.

(Strela in ogenj.) V Slavini 24. sept. Silno smo želeli potrebnega dežja; huda suša je trla zemljo, živino in ljudi. A posebno letos smo se ga tudi bali, ker pri nas po dolgi suši malokrat

pride dež brez hude ure in nevarnega treskanja. Tako smo imeli tudi danes strašno noč. Po polnoči je začelo vse križem bliskati, kakor da bi bilo vse nebo v ognju, in neprenehoma je gromelo otlo v oblakih. Ljudje so večinoma čuli, niso si upali leči. Nekatere minute po treh strahovito treščih s trikratnim gromom; vse skoči po koncu, možaki hite pred hiše gledat, kje da se pokaže plamen. A ognja ni bilo videti, nevihta kmalo potem pojenja, in brez skrbi so legli ljudje h kratkemu počitku. Nihče ni vedel, v kaki nevarnosti da smo. O pol šestih gre cerkovnik v župnišče po vino za sv. mašo, in tedaj zagleda, da se vrh zvonika nekaj kadi od strehe. V prvem hipu misli, da meglica puhti od mokre strehe, a hitro se prepriča, da je ogenj pod streho. Zakriči, vdari na zvon, in ko bi trenil, je bilo vse živo ljudi okoli cerkve; ženske z vodo, katero nam je dal dež ponoči, moški so srčno skočili v zvonik, toda do ognja jim dim in vročina skoraj nista dala priti. Cerkovnik in zidar France Šorc se posilita z veliko nevarnostjo v zakajeni prostor, in začneta polivati tleče trame in plohe pod kositarjevo streho; za njima pritisnejo drugi, in po kratkem a hudem naporu je bil ogenj potlačen in udušen. Pokazalo se je, da je bila električna iskra se odcepila od glavne strele, ter od strelovoda po žeblju, zabitem skozi kositarjevo streho prišla v tram, ki je začel tleti, in od tega trama dalje druga lesenina na postrešju. Duška pa ogenj ni imel, in vsled tega se ni mogel razviti plamen. Le kake minute naj bi bili zamudili, in bili bi ob lepe zvonove, morda tudi ob cerkev in vso vas. Obvaroval nas je sam Bog večje nesreče po priprošnji naše patrone D. M. in sv. Florijana!

(Poziv.) Na južnem podnožju Sv. Višarj ležečo slovensko »Ovčjo ves« je zadela dne 17. septembra t. l. ob 1. uri po noči grozna nesreča. Nastal je, po dosihmal neznanim načinu požar, ki je tekom jedne ure vpepelil 38 hišnim posestnikom vse njih premoženje: hišno opravo, obleko, mnogo živine, vso seno, žito in poljske pridelke, — sploh vse. Vaščani kot posestniki se ne morejo pri lastnem, malem zemljišču preživeti in so tako primorani si iskati svoj kruh kot drvarji v tujem svetu. To je vzrok, da ob času požara ni bilo domačih moških, ki bi ohranili svoje imovitje. Beda in potreba je velika — in to tem večja, ker je uničil požar tudi cerkev. Škode je blizu 100.000 gld., siromašni prebivalci so bili za neznatno svoto zavarovani. Podpisani obračajo se tem potom do usmiljenih bratov Slovanov ter trkajo v upu uslišanja na njih srce, da bo vsak po svojih močeh pomagal olajšati nesrečo svojim bratom v Ovčji vesi. Blagohotna vsakovrstna darila sprejema Jože Svatou, župnijski upravitelj v Ukvah na Koroškem. — Ukve, dne 25. septembra 1898. — Luka Jelenc, župnik. — Franjo Grafenauer, dež. poslanec. — Josip Svatou.

(Iz Črnomlja) 25. sept. Ob 7. uri 7 minut zjutraj močan potresni sunek s podzemeljskim bobnenjem, smer od juga proti severu. Nesreče hvala Bogu nobene.

(Toča.) Pretečeni teden je pobila toča v pazinskem okraju v Istri in strla ves vinski pridelek. Ljudje so se pripravljali na trgatve, pridelali še dosti lepe beline, zdaj pa gledajo žalostno na ostanke, ki jim je pustila toča. Zares uboga Istra!

(Slovenec — trpin.) V zadnjih dneh se je dvakrat zgodilo v Trstu, da je na javni ulici pretepali italijanski gigeri slovenskega delavca s palico, ker je govoril na glas svoj materni jezik. Obakrat pa je policija aretovala delavca, gigeri pa je pomagal — aretovati! Ali ne pride še tako daleč v Trstu, da bodo Lah smeli dreti Slovence na javni ulici kakor Turki Armence?

(Zopet primorske informacije!) Kakor vé poročati tržaški »Mattino«, je dobil Nj. ekszellenca grof Thun »natanjčno obvestilo« o izgredih proti Italijanom v Ljubljani in v Nabrežini in se je izrazil proti nekemu članu desnice, da so se vršili izgredi proti večini avstrijskih podanikov. Kake vrednosti so informacije iz tržaške rumene hiše in pa iz izvestnih krogov tržaške javnosti, o tem že kriče vrabci na strehi. Iz besed grofa Thuna, ki je zabičal Slovincem, da mirujejo, sicer se prične »protislovensko gibanje« v Primorju, posnamemo toliko, da moramo smatrati laške morilce za — dobrodošle goste avstro-italijanske pogodbe in se jih ne smemo dotakniti če

bi nam pomorili še ne vem kaj. Kar pa se tiče protislovanskega »gibanja« v Primorju, pa ne vemo, kako si to stvar še huje misli gosp. grof, kakor že je. Ali prav nič ne pozna primorskih razmer v kljub iredentovskim informacijam? Morda hoče, da vladni janičari začno dreti na javni cesti primorske Slovence? O to bi oni s slastjo storili, naj le obljubi grof Thun, da — ne pošlje vojakov!

(Zemlja se je udrila) minulo noč okolu polnoči pod ljubljanskim gradom nekoliko nad stavbiščem »Mestnega doma« na Cesarja Jožefa trgu. Za to stavbišče je namreč kupilo mesto kos sveta pod gradom. Ker pa je bil svet precej višji od nivela ostalega sveta na trgu, treba ga je bilo odkopati in odvažati material. Ker se je pa pri tem delu in potem pri izpodkopanju za temelj najbrže preveč štedilo s potrebnimi podporami, razpočila se je zemlja nad stavbiščem in preti posebno v slučaju naliva velika nevarnost dvema hišama, ki se nahajata skoro tik zevajoče odprtine, jedna ob strani, druga, ravno dovršena, na vrhu. Stranke prve hiše, ki je dobila že precej znatne razpoke, so deloma že deložirane. Na kosu, ki preti vsak čas prekucniti se na stavbišče »Mestnega doma«, se nahaja vrtna lopa-senčnica.

(Vezuv) je začel ta mesec zopet huje bljuvati. Lava se izliva na jugozapadno stran, v nevarnosti sta že observatorij in orožniška vojašnica.

Narodno gospodarstvo.

Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani.

(Dalje.)

XIII. Zbornični podpredsednik Anton Klein poroča, da namerava c. kr. okr. glavarstvo radovljiško Mat. Dobidu v Lescah dovoliti ustanovitev javne tehnične v Lescah št. 30 in da se ima sedaj zbornica v smislu § 15. zakona z dne 19. junija 1866, drž. zak. 85, izreči o tarifu tega zavoda. Ta je po preverjenju odsekov primeren, če se uvaža, da je ustanovitev tehnične s stroški spojena in da trud in odgovornost pri izvrševanju opravila brezdvomno nista neznatna. Le zaradi jasnosti se predlagajo nekatere premembe v besedilu tarifa. — Poročevalec nasvetuje naslednji predlog:

Zbornica naj v smislu poročila priporoča pri c. kr. deželni vladi odobritev tarifa. Predlog se vsprejme.

(Dalje sledi)

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 26. septembra. Ob četrta dva najst se je otvoril državni zbor. Današnja prva seja je bila popolno mirna. Schönererja ni bilo v zbornici. Poslanci so došli v črnih oblekah, le nekaj izjem je bilo na levici. Ministerski predsednik izjavi, da je sklican državni zbor s cesarskim odlokom, ter pozove poslanca-starosta Zurkana, da prične zborovanje. Ta pozdravi poslance ter prepušča joč sožalni govor o pokojni cesarici Elizabeti zborničnemu predsedniku, ki se ima voliti, takoj odredi volitev. Oddanih je bilo 325 glasov, mej temi 119 praznih.

Poslanec dr. Fuchs je bil z 205 glasovi izvoljen za predsednika. Kot podpredsednika sta bila izvoljena poslanca dr. Ferjančič s 164 in Lupul s 161 glasovi. Predsednik dr. Fuchs se je na to v lepem govoru spominjal pokojne vladarice. Govor so poslanci poslušali stoje. Potem je predsednik izjavil, da prihodnjo sejo naznani pismenim potom, ter je sejo zaključil.

Dunaj, 26. septembra. Včeraj se je pod predsedstvom trgovskega ministra dr. Bärnreitherja vršila seja delavskega sveta, ki je prideljen delavsko statističnemu uradu. V nagovoru je pojasnil minister, kaka dela bo izvrševal novi urad, ter izjavil, da bo glede posredovanja pri delu treba proučiti vpraš. o organizaciji. Važno točko tvori pri tem odločitev, ali in kake zakonite določbe bi bile primerne. Delavski svet bo moral razodeti svoje mnenje tudi o nadaljevanju in dopolnitvi popisov o obrtnih zadrugah. Po nekaterih nadaljnjih pojasnilih o publikacijah tega urada in o zavarovanju proti boleznim in nezgodam je minister predstavil ministerijalnega svetnika Matéjo kot načelnika urada za delo.

Dunaj, 26. septembra. Govori se, da je Thun dovolil nekaj koncesij Slovincem in sodi se, da se razpor mej Slovenci in vlado poravna.

Dunaj, 26. septembra. Slovanska krščansko-narodna zveza je imela danes sejo, v kateri se je načelnik Povše spominjal pokojne cesarice ter poročal o raznih pogovorih z vlado in zastopniki desnice. Razgovor o položaju pride še le danes zvečer na vrsto.

Dunaj, 26. septembra. Svetniški tajnik pri ljubljanskem deželnem sodišču dr. Janko Babnik je poklican v pravosodno ministerstvo.

Dunaj, 26. septembra. Črno sv. mašo za pokojno cesarico ima zbornica jutri; daroval jo bo dr. Marschal; poljski klub ima svojo v poljski cerkvi.

Dunaj, 26. septembra. Novoizvoljeni poslanec Rusin Vladišovski je vstopil v slovansko krščansko narodno zvezo kot hospitant. — Grof Thun obravnava sedaj z Rusini o njih političnih težnjah.

Dunaj, 26. septembra. Delegati nemške levice so se v smislu sklepa klubovih načelnikov podali k ministerskemu predsedniku ter ga prosili, naj sporoči vladarju čutila sožalja nemških poslancev povodom smrti cesarice Elizabete.

Dunaj, 26. septembra. Nemška ljudska in nemška napredna stranka sta za dosežanje postopanje opozicije. Kako naj se pojavi obstrukcija, to določijo v skupni seji.

Dunaj, 26. septembra. V poljskem klubu je naznanil Javorski, da vlada mej desnico in mej vlado popolno soglasje ter da se je izjavil grof Thun, da se bo opiral na desnico.

Dunaj, 26. septembra. V poljskem klubu se je s toplimi besedami spominjal pokojne cesarice Elizabete ter izražal vladarju sočutje iskrenega sožalja načelnik vitez Jaworski, v

klubu liberalnega veleposestva predsednik baron Schwegel, v seji nemške napredne stranke načelnik Gross, nemške ljudske stranke pa načelnik Steinwender.

Pariz, 26. septembra. Pravosodni minister Sarrien se še vedno obotavlja pričeti na lastno roko revizijo Dreyfusove afere. Ministerski predsednik Brisson in naučni minister Bourgeois uvidita v reviziji jedino sredstvo za rešitev tega vprašanja.

Pariz, 26. septembra. Ministerski svet je soglasno sklenil, da se uvede nova preiskava Dreyfusove afere.

London, 26. septembra. Reuterjev urad poroča iz Pariza: Anglija, Rusija, Francija in Italija podpišejo tekom 24. ur pogodbo, ki obsega načrt pacifikacije otoka Krete in navaja korake, s katerimi se namerava sultana prisiliti, da se uda. Začetkom tega tedna dopošljejo velesile sultanu ultimatum, v katerem zahtevajo, da odobri njih načrt. Postopati hočejo z vso energijo in v svrhu pospešitve končnih namenov odposlati svoje brodovje v Dardanele.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina 24. urah v mm
24	9. zvečer	733,7	10,2	sl. jvzh.	oblačno	
25	7. jutraj	733,5	8,5	sl. svzh.	skoro oblč.	3,0
	2. popol.	733,9	15,0	sr. jvzh.	del. oblč.	
25	9. zvečer	735,5	9,6	sl. svzh.	oblačno	
26	7. jutraj	735,6	8,5	sl. sever.	del. jasno	0,0
	2. popol.	734,9	16,7	sr. vzh.	skoro oblč.	

Srednja temperatura sobote 10,9°, za 2,7° pod normalom.

Srednja temperatura nedelje 11,0°, za 2,5° pod normalom.

Kinematograf

v steklenem salonu kazine

663 5 (vhod skozi vrt)

Danes in vsak dan ob 5, 6., 7., 8. in 9. zv.

V soboto in nedeljo tudi ob 10, 11. in 12. uri

dop. in ob 4. uri popoldne

izredne predstave.

Podobe so velike 30 metrov.

Vstopnina 20 kr. Otroci in vojaki do rednika 10 kr. — Vsi sedeži so prosti.

Usojam si slavnemu občinstvu naznaniti, da prevzemam in izvršujem točno naročila na 294 37-24

kavo, čaj, olje, riž, makarone, delikatese, sadje, ribe, vina itd.

Posiljate v omotih po 5 klg. oddajam po pošti, one od 30 klg. naprej pa po železnici s povzajem.

Take posiljate se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. morske ribe in rake, sveže sadje, fino olje itd.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopolnjam radovoljno in brezplačno. Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in morem dajati blagó po tako nizkih cenah, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

Ernest Pegan v Trstu,

ulica S. Francesco št. 6.

Dunajska borza.

Dne 26. septembra.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 75 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 » 65 »
Avstrijska zlata renta 4%	120 » 80 »
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 » 95 »
Ogerska zlata renta 4%	119 » 65 »
Ogerska krona renta 4%, 200 »	98 » 10 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	908 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	352 » 25 »
London vista	120 » 15 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 85 »
20 mark	11 » 77 »
20 frankov (napoleonor)	9 » 53 1/2 »
Italijanski bankovci	44 » 10 »
C. kr. cekini	4 » 68 »

Dne 24. septembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	164 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159 » 25 »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	195 » — »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 » 35 »
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 » — »
Dunavske vravnave srečke 5%	131 » — »
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	109 » 50 »
Posojilo goriškega mesta	112 » — »
4% kranjsko deželno posojilo	98 » 50 »
Zastavna pisma av. osr. zem. kred. banke 4%	98 » 30 »
Prijoritete obveznice državne železnice	— » — »
» » južne železnice 3%	179 » — »
» » južne železnice 5%	126 » 90 »
» » dolenskih železnic 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld. 30 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	165 » — »
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19 » 25 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	26 » — »
Salmove srečke, 40 gld.	82 » — »
St. Genois srečke, 40 gld.	80 » 20 »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 » — »
Ljubljanske srečke	22 » 50 »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155 » — »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3385 » — »
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	430 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	74 » — »
Splošna avstrijska stavbinska družba	109 » 50 »
Montanska družba avstr. plan.	166 » 15 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	168 » 25 »
Papirnih rubljev 100	127 » 25 »

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zrupe pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„M E R C U R“

I., Wallzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.